

การศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอเรชั่นแอลฟา

The Study of Parents' Alpha Children in Information and Communication Technology Literacy

ศุภลักษณ์ พลายแสง* และปิยะนันท์ หิรัณย์ชโลธร**

Suppalak Plysang and Piyanan Hirunchalothorn

* สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอเรชั่นแอลฟา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้คือผู้ปกครองของเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เปิดสอนระดับเดียว ในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 374 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างใช้สถิติแบบ t-test, F-Test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับสูงสุด และด้านการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับต่ำสุด และในส่วนของพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเจนเนอเรชั่นแอลฟา พบว่า พฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเนอเรชั่นแอลฟา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศและอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเนอเรชั่นแอลฟา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ปกครอง เด็กเจนเนอเรชั่นแอลฟา

Abstract

The purpose of this study was to investigate parents' alpha children in ICT literacy. The subjects were 374 parents of preschool children who were studying in kindergarten level 1-3, first semester year of 2016 of a single level private kindergarten schools at Chatuchak district in Bangkok. The research tool was questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Least Significant Difference (LSD) were statistically significant at the .05 level.

The research showed that parents' ICT literacy was at the highest level. The ICT evaluation was at the highest level and the ICT creation at the lowest level. In the part of the parents' using promotion behaviors of ICT to the generation alpha child. It was found that the parents' using promotion behaviors of ICT on children's generations alpha children. In all, it was at the high level almost all aspect, the ICT creation which was at the middle level.

The results of the hypothesis testing showed that parents with different gender and age affect of the parents' using promotion behaviors to ICT toward generation alpha child were different statistically significant at the .05 level.

Keywords: ICT Literacy, Parent, Generation Alpha Child

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมพัฒนาการทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การนำไปสู่ความสำเร็จในสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับแรงงานความรู้เป็นสำคัญ และแรงงานความรู้ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศคือประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศให้มากที่สุด ในบริบทของสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอัตราการเจริญเติบโตโดยเร็วที่สุดไม่ว่าจะวัดขนาดในด้านของการพัฒนาทางเทคโนโลยีหรือในด้านของจำนวนผู้ใช้งาน ด้วยลักษณะการสื่อสารแบบหลากหลาย และลักษณะการตอบโต้ได้ทันที (Bovornboriharn, 2005)

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตและเป็นปัจจัยหลักที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมโลก (Chatayapha, 2016) โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองในยุคปัจจุบันที่เลี้ยงดูบุตรหลานท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากมายรอบตัว ทั้งดีและไม่ดี ก็ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการรู้เท่าทัน โดยเฉพาะการรู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องเริ่มตั้งแต่ช่วงอายุแรกเกิดจนถึงห้าขวบ หรือวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่เรียกกันว่า “เด็กปฐมวัย” ซึ่งอยู่ในช่วงอายุของเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟา ที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นเจนเอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีแนวโน้มในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากขึ้นเรื่อยๆ (Inna, 2005) แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่สามารถทราบได้ว่าบุคคลกลุ่มนี้จะสามารถรู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อบุตรหลานได้มากน้อยเพียงใด

พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาเด็กในทุกๆ ด้าน เพราะเด็กใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษาเพียงหนึ่งในสามของเวลาที่เด็กอยู่กับครอบครัว Bronfrenbrenner (1997, cited in Tantichuwet, 2014) นักจิตวิทยาผู้พัฒนาทฤษฎีระบบนิเวศวิทยา เชื่อว่า

สิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อการเติบโตและพัฒนาการของเด็ก โดยสิ่งแวดล้อมชั้นแรกที่เกิดตัวเด็กมากที่สุดก็คือครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยในการรองรับและเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟาที่เติบโตมาท่ามกลางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชีวิตประจำวันของเด็กกลุ่มนี้จะถูกรายล้อมไปด้วย สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเด็กยุคดังกล่าว

จากการสำรวจคุณภาพเด็กปฐมวัยไทย ของ Department of health (2014) (1) พบว่า ปัญหาที่พบในเด็กปฐมวัย คือเรื่องพัฒนาการที่ไม่สมวัย อีกทั้งความฉลาดด้านสติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ก็ลดลงจากเดิม การเติบโตมากับเทคโนโลยีทำให้ในแต่ละวันของเด็กๆ ใช้เวลาอยู่กับเทคโนโลยีการอยู่กับที่จึงมากขึ้น เคลื่อนไหวน้อยลง เรียนรู้พฤติกรรมบางอย่างจากโลกมายาที่นำเสนอผ่านสื่ออื่น ๆ ได้อย่างง่ายดาย ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุตรหลานอยู่ไม่น้อย เช่น หงุดหงิดง่าย อารมณ์แปรปรวน ขาดทักษะการสื่อสาร การเข้าสังคม และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน เด็กไม่อาจหลีกเลี่ยงจากสื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเหล่านี้ได้ ดังนั้น การให้ความสำคัญในส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟาจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ (Model) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ การเรียนรู้แบบนี้พบว่า ตัวแบบเพียงคนเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อมๆ กัน ดังนั้นเด็กย่อมเห็นแบบอย่างจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และเกิดเป็นความเชื่อที่จะกลายเป็นทัศนคติ ความคาดหวังและมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมในที่สุด (Bandura, 1977 cited in Phungluang, 2013)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะกรุงเทพมหานครนอกจากจะเป็นเมืองหลวง และเป็นศูนย์กลางของประเทศในทุกๆ ด้าน รวมถึงกำลังแรงงานที่สำคัญของประเทศด้วยแล้ว กรุงเทพมหานคร ยังมีความหนาแน่นของจำนวนประชากรแต่ละพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย การมีประชากรเด็กที่มีคุณภาพ จะเป็นแรงงานที่สำคัญของประเทศ จึงมีความจำเป็นเพราะเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่ต่อพื้นที่ในต่างจังหวัดของประเทศด้วยเช่นกัน นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังเป็นเมืองที่มีลักษณะของความเป็นวัตถุนิยม และบริโภคนิยม สอดคล้องกับลักษณะของเจนเอเรชั่นแอลฟาที่มีความเป็นนักวัตถุนิยม

และบริโชนิยมสูง (Tantichuwet, 2014) ดังนั้นการศึกษา การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็ก เชนเนอร์ชั้นแอลฟาในวิจัยเรื่องนี้จึงเป็นการศึกษาที่สะท้อน ให้เห็นถึงสภาพการณ์ของการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา และ พฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา เพื่อที่จะนำไปเป็นแนวทางในการให้ความรู้ผู้ปกครองต่อไป โดเน้นผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานครเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้น แอลฟา
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ ผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา จำแนกตามเพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก อาชีพ และระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง เด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง เด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาแตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับเด็กต่างกัน มี พฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาแตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง เด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาแตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มี พฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟาแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของผู้ปกครองเด็ก เชนเนอร์ชั้นแอลฟา และ พฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา ประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้ การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การบูรณา การเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การประเมิน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยพื้นฐานของผู้ปกครอง

1. เพศของผู้ปกครอง
2. อายุของผู้ปกครอง
3. ความสัมพันธ์กับเด็กของผู้ปกครอง
4. อาชีพของผู้ปกครอง
5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็ก เชนเนอร์ชั้นแอลฟาทั้ง 5 ด้าน

1. การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร
4. การประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร
5. การสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางให้ ผู้ปกครอง สถานศึกษา รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงการรู้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็น แนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารต่อเด็กเจนเนอร์ชั้นแอลฟา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,241 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 7 โรงเรียน

จากนั้นผู้วิจัยกำหนดจำนวนประชากรตามตารางที่กำหนดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Krejcie and Morgan (1970) จากจำนวนประชากร 1,241 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 291 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มโดยสุ่มจากประชากรในแต่ละโรงเรียนร้อยละ 30 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม เท่ากับ 0.9 โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก อาชีพ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟา

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวและขอความร่วมมือจากภาคการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 7 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งกับทางโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน 374 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และคำนวณเป็นร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 โดยนำคะแนนรวมตอบถูกต้องมาคิดเป็นค่าร้อยละ เพื่อให้ทราบถึงการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่าของ Krejcie and Morgan (1970) ดังนี้

คะแนนระหว่างร้อยละ .00 – 20.00 หมายถึง มีการรู้ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนระหว่างร้อยละ 21.00 – 40.00 หมายถึง มีการรู้ในระดับน้อย

คะแนนระหว่างร้อยละ 41.00 – 60.00 หมายถึง มีการรู้ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่างร้อยละ 61.00 – 80.00 หมายถึง มีการรู้ในระดับมาก

คะแนนระหว่างร้อยละ 81.00 – 100.00 หมายถึง มีการรู้ในระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 คำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามแต่ละด้าน เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟา โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Krejcie and Morgan (1970) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด

4. ทดสอบสมมติฐานงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติแบบ T – test ,F – Test และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) วิธีการทดสอบ Least Significant Difference (LSD) test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาสรุปผลงานวิจัยได้ดังนี้

การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครอง พบว่า ด้านการประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับสูงสุด ร้อยละ 93.05 และด้านการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 82.41

ในส่วนของการพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟา พบว่า ด้านการประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.11 และด้านการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.34

ในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศและอายุ มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อเจนเอเรชั่นแอลฟา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองเพศชายจะมีพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงกว่าผู้ปกครองเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองเพศชายมักจะมีความเป็นผู้นำ ถ้าตัดสินใจ ตลอดจนนิยมการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานแบบการคาดหวัง มากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง ที่เป็นผู้ตามและนิยมการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ลักษณะดังกล่าวเป็นภาวะความเป็นผู้นำและความคาดหวังของผู้ปกครองเพศชายย่อมส่งผลต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีต่อเด็กเจนเอเรชั่นแอลฟามากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง สอดคล้องกับ บทบาทของเพศชายที่ Eversoll (1974, quoted in Sucaromana, 2001) ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนใหญ่ผู้ชายจะเป็นผู้แก้ไขปัญหาต่างๆ ของครอบครัว ทั้งในเรื่องการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การช่วยเหลือเด็กเมื่อเกิดปัญหา รวมถึงการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างสมาชิกใน

ครอบครัว นอกจากนี้ผู้ชายยังมีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่าเพศหญิง ผู้ชายจึงมีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก นอกจากนี้ Sukhothaithammathirath University (1997) ได้กำหนดลักษณะพฤติกรรมความเป็นชาย และพฤติกรรมความเป็นหญิงในสังคมไทยที่มีอิทธิพลจากวัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยม ที่ถ่ายทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยกล่าวไว้ว่า ผู้ชายจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ ผู้เสนอความเห็น ผู้ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในเรื่องต่างๆ ในขณะที่ผู้หญิงมีลักษณะเป็นผู้ตาม ไม่กล้าตัดสินใจ เป็นแม่บ้าน เป็นผู้ดูแลครอบครัว และเป็นผู้ฟังหรือที่ปรึกษา จากที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของเพศชายและเพศหญิงในบริบทของสังคมไทยที่เน้นให้ผู้ชายเป็นผู้นำและเป็นผู้ตัดสินใจมากกว่าผู้หญิง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yamchim (2005) ที่ศึกษา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านเครื่องมือที่ใช้แตกต่างกัน

ในส่วนของการปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ปกครองกลุ่มอายุ 31 – 35 ปี อายุ 36 – 40 ปี อายุ 41 – 45 ปี และ อายุ 45 ปี ขึ้นไป มีพฤติกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 25 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองกลุ่มอายุ 31 – 35 ปี อายุ 36 – 40 ปี อายุ 41 – 45 ปี และ อายุ 45 ปี ขึ้นไป เป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มของเจนเอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเอเรชั่นวายเป็นส่วนใหญ่

เจนเอเรชั่นเอ็กซ์ คือ บุคคลที่เกิดในปี ค.ศ.1965 – 1980 หรือ พ.ศ.2508 – 2523 บุคลิกลักษณะที่สำคัญของคนในเจนเอเรชั่นนี้ นับว่า เป็นคนวัยทำงานระดับกลางขึ้นไปนั้น มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะเจนเอเรชั่นเอ็กซ์มีค่านิยมในเรื่องการทุ่มเททำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อสร้างความมั่นคงในหน้าที่การงานของตน ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างฐานะครอบครัวด้วย ประกอบกับการมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ เจนเอเรชั่นเอ็กซ์จึงเห็นความสำคัญของการเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการทำงาน อาทิเช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อีเมล แฟกซ์ สแกนเนอร์ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะพิจารณาแล้วว่า เทคโนโลยีสมัยใหม่เหล่านี้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนได้ จึงพยายามที่จะเรียนรู้และทดลองใช้นวัตกรรมต่างๆ ในการ

ทำงาน ทั้งจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเข้าอบรม รวมไปถึงการสอนจากเพื่อนร่วมงาน (Asisonthisakul, 2005)

เจนอเรชั่นวาย คือ คือบุคคลที่เกิดในปี ค.ศ. 1981 – 1994 หรือ พ.ศ. 2524-2537 บุคลิกลักษณะที่สำคัญของคนในเจนอเรชั่นนี้ ได้แก่ เป็นกลุ่มคนที่โตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ดังนั้นจึงมีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบ และไม่ชอบเงื่อนไข มองโลกในแง่ดี ใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวก ในด้านการทำงานคนกลุ่มนี้ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่า สิ่งที่ทำมีผลต่อตนเองและต่อหน่วยงานอย่างไร อีกทั้งมีความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสาร และยังสามารถทำงานหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้ดี (Nilmanee, 20014)

จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองในเจนอเรชั่นเอกซ์และเจนอเรชั่นวายจะสามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อบุตรหลานซึ่งเป็นเด็กเจนอเรชั่นแอลฟาได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านการเข้าถึง การจัด การบูรณาการ การประเมิน และการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยไม่ปล่อยให้ใช้งานอุปกรณ์ไอซีทีตามลำพัง มีการปรับสมดุลการใช้งานอุปกรณ์ไอซีทีกับกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ปลูกฝังถึงอันตรายของอุปกรณ์ไอซีทีและผลกระทบร้ายแรงที่จะตามมา และ คิดว่าการให้อยู่หน้าจออุปกรณ์ไอซีทีเป็นเวลานานไม่ใช่วิธีการส่งเสริมการฝึกสมาธิที่ดี ตลอดจนให้เวลาในการอธิบายผลงาน และแสดงการยอมรับผลงานของลูก เป็นต้น สอดคล้องกับ Chopsiang (2005) ที่ได้ศึกษาบทบาทของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย พบว่าอายุของผู้เลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และยิ่งสอดคล้องการศึกษาของ Vittayakorn (1985) พบว่ามารดาที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นช่วงอายุที่เหมาะสมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการเหมาะสมมากกว่าวัยอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

ทางโรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในด้านการสร้างสรรค์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อช่วยผู้ปกครองรู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อบุตรหลานเจนอเรชั่นแอลฟาได้ ตลอดจนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และเห็นความสำคัญของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองเด็กเจนอเรชั่นแอลฟาที่อยู่ในเขตจตุจักร เท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาในเขตพื้นที่อื่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาวิจัยที่ได้

2. เนื่องจากการศึกษาการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กเจนอเรชั่นแอลฟา ในงานวิจัยนี้ศึกษาจากผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) การศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาจากผู้ปกครองโรงเรียนประเภทอื่น เช่น โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) โรงเรียนทางเลือก โรงเรียนวิถืพุทธ โรงเรียนสาธิต เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาในมิติที่มากขึ้น

References

- Asisonthisakul, R. (2005). *Generation Y: Building a Mutual Understanding for workplace Application*. Master Degree thesis in Business Administration Management Science. [in Thai]
- Bovornboriharn, C. (2005). *Internet Literacy, Risk Assessment and Self-Defense Behavior of High-School Students in The Bangkok Metropolitan*. Master Degree thesis in Communication Arts, Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Chatayapha, P. (2016). *Technology and Early Childhood in 21st Century*. Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science), (6) 2, May-August 2016. [in Thai]
- Chopsiang, L. (2005). *Family Roles in Child-Rearing Practice during Early Childhood*. Master Thesis, Nursing Science, Family Nursing, Graduate School, Khon Kaen University. [in Thai]
- Department of Health. (2014). *Early Childhood Quality Survey*. Health Center 9 Nakhon Ratchasima. [in Thai]

- Inna, N. (2005). IT and journalism. Bangkok: Chamchuri Produc. [in Thai]
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Nilmanee, P. (2014). *Design study of the multipurpose storage for the urbanism*. Master Degree Thesis in Arts in Silpakorn University. [in Thai]
- Phungluang,B. (2013). *Promoting Mathematics Basic Skills of Young Children by Fun Activities with Parent*. Master Degree Thesis in Early Childhood Education, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Sucaromana, A. (2001). *Journal of Father's role in parenting*. Behavioral Science Research Institute. Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Sukhothaithammathirat University. (1994). *The study of male and female roles*. Nonthaburi: Sukhothaithammathirat University Printing House. [in Thai]
- Tantichuwet, P. (2014). *Appropriate Educational Provision Guidelines for Generation Alpha in Thai Social Context in The Future*. Doctoral Degree Thesis in Development Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Vittayakorn, S. (1985). *Research Reports : Comparative study of physical development between the normal and orphan child*. Comparative study, faculty Medical technique, Chiang Mai University. [in Thai]
- Yamchim, P. (2005). *Rajabhat Institute Suan Dusit Students' Behaviors in Using Information Technology*. Master Degree Thesis in Educational Administration of Graduate School, Suan Dusit Rajabhat University. [in Thai]